

St-108/2026

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

putem

TRGOVAČKOG SUDA U SPLITU

ŽALITELJICA: DANIJELA HASUKIĆ, OIB: 37260706223, Omiš, Četvrt Ribnjak 5, osoba ovlaštena za zastupanje stečajnog dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, zastupana po punomoćniku Anti Vujčiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Krka & Krka d.o.o. iz Splita

STEČAJNI DUŽNIK: EMPYREAL TRAVEL d.o.o., OIB: 78176032108, Omiš, Zakućac 10d

PREDMET: žalba protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka, poslovni broj St-108/2026-22 od 6. srpnja 2026.

Ž A L B A

protiv rješenja o otvaranju stečajnog postupka

Žaliteljica, na temelju članka 128. stavka 8. Stečajnog zakona, pravodobno podnosi **žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-108/2026-22 od 6. srpnja 2026. u cijelosti**, zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno iz razloga iz članka 353. Zakona o parničnom postupku, koji se primjenjuje na temelju članaka 10. Stečajnog zakona i 381. Zakona o parničnom postupku.

Predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske žalbu uvaži, **ukine pobijano rješenje u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak**, a podredno, ako ocijeni da stanje spisa omogućava meritorno odlučivanje, da pobijano rješenje preinači i odbije prijedlog Financijske agencije za otvaranje stečajnog postupka.

I.

Pobijanim rješenjem stečajni postupak nad društvom EMPYREAL TRAVEL d.o.o. otvoren je 6. srpnja 2026. u 14:20 sati. Žaliteljica je do toga trenutka bila osoba ovlaštena za zastupanje

dužnika po zakonu, što proizlazi i iz samoga pobijanog rješenja, u kojem je označena kao zastupnica po zakonu kojoj se rješenje dostavlja.

Prema članku 128. stavku 8. Stečajnog zakona, protiv rješenja o otvaranju stečajnoga postupka pravo na žalbu ima osoba ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka. Prema članku 12. stavku 3. istoga Zakona dostava objavom smatra se obavljenom istekom osmoga dana od dana objave na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova, dok se žalba, prema članku 19. stavku 2. Stečajnog zakona, podnosi u roku od osam dana od dostave rješenja. Slijedom toga, ova je žalba dopuštena i pravodobna.

II.

Financijska agencija podnijela je 12. ožujka 2026. prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, navodeći da je dužnik 11. ožujka 2026. imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana, u ukupnom iznosu od 344.736,86 EUR. Rješenjem od 13. ožujka 2026. pokrenut je prethodni postupak, a za 17. travnja 2026. određeno je ročište radi očitovanja o prijedlogu.

Iz obrazloženja nadalje proizlazi da je Financijska agencija 15. travnja 2026. dostavila potvrdu prema kojoj je dužnik imao neizvršene osnove u neprekinutom trajanju od 154 dana i u ukupnom iznosu od 333.296,54 EUR. Na ročištu 17. travnja 2026. punomoćnik dužnika izričito je naveo da se gotovo 300.000,00 EUR evidentiranoga duga odnosi na potraživanja Porezne uprave koja dužnik osporava i u odnosu na koja se vode upravni postupci. Istodobno je naveo da je dužnik u prethodnoj poslovnoj godini ostvario približno 1.000.000,00 EUR prihoda, da prema kupcima ima potraživanja od približno 372.000,00 EUR te da je njegovo poslovanje izrazito sezonsko.

Dužnik je 3. srpnja 2026. postupio po nalogu suda te dostavio pisano izvješće o financijsko-gospodarskom stanju i popis imovine i obveza. Istoga dana održano je još jedno ročište koje pobijano rješenje ponovno označava kao ročište radi očitovanja o prijedlogu.

Unatoč tomu, sud je odluku o otvaranju stečajnog postupka utemeljio i na sasvim novom podatku koji je sam pribavio na dan pisanja ovog rješenja putem aplikacije e-Blokade, prema kojem su neizvršene osnove tada iznosile 546.289,76 EUR. Taj je iznos za 212.993,22 EUR veći od iznosa iz potvrde Financijske agencije od 15. travnja 2026. i nije bio predmet očitovanja stranaka na ročištu održanom 3. srpnja 2026.

III.

Pobijano rješenje zahvaćeno je apsolutno bitnom povredom odredaba postupka iz članka 354. stavka 2. točke 6. Zakona o parničnom postupku, u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, jer žaliteljici i dužniku nije dana mogućnost raspravljati o dokazu na kojem je sud u znatnoj mjeri utemeljio odluku.

Članak 11. stavak 3. Stečajnog zakona ovlašćuje sud da po službenoj dužnosti utvrđuje činjenice važne za stečajni postupak i izvodi potrebne dokaze. Međutim, istražno načelo ne ukida načelo kontradiktornosti. Prema članku 5. Zakona o parničnom postupku, svakoj stranci

mora biti dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima protivne stranke, a prema članku 7. stavku 3. istoga Zakona sud svoju odluku ne smije utemeljiti na činjenicama i dokazima o kojima strankama nije dana mogućnost očitovanja.

Sud je stanje u aplikaciji e-Blokade provjerio tek na dan pisanja pobijanog rješenja. Budući da je posljednje ročište održano 3. srpnja 2026., podatak o stanju utvrđenom tek naknadno nužno nije mogao biti predmet raspravljanja na tom ročištu. Pobijano rješenje ne navodi da je ispis ili specifikacija e-Blokade dostavljena žaliteljici, dužniku ili njegovu punomoćniku, niti da im je ostavljen rok za očitovanje. i.

Takvo postupanje izravno je protivno pravnom shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u rješenju Rev 3855/2019-2 od 15. prosinca 2020. U tom je predmetu Vrhovni sud ukinuo nižestupanijske odluke jer su sudovi odlučne činjenice o insolventnosti utvrdili na temelju podataka Financijske agencije i Porezne uprave pribavljenih službenim putem, a koje nisu dostavili strankama. Vrhovni sud izrijeком je zaključio da je propuštanjem dostave strankama onemogućeno raspravljanje pred sudom u smislu članka 354. stavka 2. točke 6. Zakona o parničnom postupku.

Navedeno pravno shvaćanje primjenjivo je i u stečajnom postupku: ovlast suda da dokaz pribavi po službenoj dužnosti ne obuhvaća ovlast da odluku zasnuje na dokaznom materijalu koji je ostao izvan kontradiktornog postupka. Posljedica je osobito teška jer je rješenjem o otvaranju stečaja prestalo pravo upravljanja dotadašnjih tijela dužnika, a cjelokupno upravljanje i raspolaganje imovinom prešlo je na stečajnog upravitelja.

Povreda se ne može otkloniti tvrdnjom da su u spisu postojali i raniji podaci Financijske agencije. Raniji iznos od 333.296,54 EUR bio je izričito osporen u dijelu od približno 300.000,00 EUR, dok sud nije utvrdio sastav preostalog iznosa niti je objasnio postoji li, nakon provjere valjanosti osporenih poreznih osnova, barem jedna valjana i neizvršena osnova evidentirana dulje od 60 dana. Upravo zato je novi iznos od 546.289,76 EUR postao odlučan za način na koji je sud obrazložio zaključak o nesposobnosti za plaćanje.

IV.

Pobijano rješenje zahvaćeno je i bitnom povredom iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku jer ne sadrži dostatne i provjerljive razloge o činjenicama koje čine zakonsku pretpostavku iz članka 6. stavka 2. Stečajnog zakona.

Sud navodi samo ukupne iznose evidentiranih neizvršenih osnova, ali ne utvrđuje: tko su vjerovnici, koje su pojedinačne osnove za plaćanje, kada su zaprimljene u Očevidnik, koji je iznos svake osnove, koliko dugo je svaka pojedina osnova neizvršena, jesu li osnove u cijelosti ili djelomično namirene te jesu li u vrijeme odlučivanja još uvijek valjane i ovršne.

Takvo obrazloženje nije dostatno u situaciji u kojoj je dužnik pravodobno i određeno osporio gotovo cjelokupan iznos evidentiranog duga, navodeći da se radi o poreznim tražbinama o kojima se vode upravni postupci. Sud nije dao nikakve razloge o sadržaju i stadiju tih postupaka, o tome jesu li pojedina porezna rješenja ukinuta, izmijenjena, stavljena izvan snage

ili im je odgođeno izvršenje, niti je utvrdio jesu li iznosi u Očevidniku usklađeni s trenutnim stanjem poreznih predmeta.

Pobijano rješenje ne objašnjava ni nagli porast evidentiranih osnova s 333.296,54 EUR na 546.289,76 EUR. Nije navedeno jesu li nastale nove osnove, jesu li ranije osnove uvećane, radi li se o kamatama, niti od kojeg su datuma novoevidentirane osnove neizvršene. Sam podatak o ukupnom iznosu ne omogućuje zaključak da je baš taj novi dio blokade evidentiran dulje od 60 dana.

Sud je zabilježio da je 3. srpnja 2026. dostavljeno izvješće o financijsko-gospodarskom stanju i popis imovine i obveza, ali sadržaj tih isprava nije izložio ni ocijenio. Nije obrazloženo zbog čega podaci o potraživanjima prema kupcima, strukturi imovine i obveza, sezonskom tijeku prihoda te statusu poreznih postupaka ne utječu na ocjenu je li blokada rezultat valjanih osnova i postoji li trajnija nemogućnost ispunjavanja dospjelih obveza.

Naposljetku, iz obrazloženja nije razvidno je li ročište održano 3. srpnja 2026. bilo ročište radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka iz članka 128. stavka 1. Stečajnog zakona, odnosno je li formalno spojeno s ročištem radi očitovanja na temelju stavka 5. istoga članka. Sud ga u obrazloženju izričito označava samo kao ročište radi očitovanja.

Zbog svih navedenih nedostataka drugostupanjski sud ne može ispitati pravilnost zaključka da su ispunjene sve zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka.

V.

Prema članku 5. stavcima 1. i 2. Stečajnog zakona, stečajni postupak može se otvoriti samo ako sud utvrdi postojanje stečajnog razloga, a stečajni razlozi su nesposobnost za plaćanje i prezaduženost. Prema članku 6. stavku 1. istoga Zakona, nesposobnost za plaćanje postoji ako dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze.

Zakonska predmnjeva iz članka 6. stavka 2. podstavka 1. Stečajnog zakona nastupa ako su kumulativno ispunjene dvije pretpostavke: (1) da u Očevidniku postoji jedna ili više neizvršenih osnova u razdoblju duljem od 60 dana i (2) da se radi o valjanim osnovama za plaćanje koje su se bez daljnjeg pristanka dužnika trebale naplatiti s njegovih računa. Potvrda Financijske agencije iz članka 6. stavka 4. dokazuje evidenciju i trajanje neizvršenih osnova, ali ne može zamijeniti sudsku ocjenu njihove valjanosti kada je ona konkretno i dokumentirano dovedena u pitanje.

Žaliteljica ne tvrdi da sama činjenica podnošenja žalbe ili tužbe u poreznom postupku automatski ukida izvršnost poreznog akta. Prigovor je drukčiji: nakon što je dužnik naveo da gotovo 300.000,00 EUR blokade potječe iz osporenih poreznih osnova, sud je morao utvrditi točan identitet tih osnova i njihov aktualni pravni status. Bez toga se ne može zaključiti da je cjelokupni ili barem dovoljan dio evidentirane blokade u trenutku odlučivanja počivao na valjanim osnovama.

Na potrebu provjere točnosti podataka Financijske agencije i pravne sudbine porezne osnove upućuje rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-3200/2023-2 od 4. listopada 2023. U tom je predmetu ukinuta prvostupanjska odluka jer je Financijska agencija pogrešno

iskazala dug koji se temeljio na poreznoj osnovi ukinutoj u upravnom sporu. Iako je odluka donesena u predstečajnom postupku, njezino se pravno shvaćanje neposredno odnosi na primjenu članka 6. Stečajnog zakona i pokazuje da evidentiranje u Očevidniku nije dovoljno ako je točnost ili valjanost osnove ozbiljno dovedena u pitanje.

Sudska praksa jasno razlikuje slučaj u kojem je stanje blokade nesporno od ovoga predmeta, u kojem je dužnik pravodobno osporio većinu evidentiranog iznosa i upozorio na konkretne upravne postupke.

Prvostupanjski sud stoga nije smio iz ukupnog iznosa u Očevidniku automatski izvesti zaključak o postojanju stečajnog razloga, nego je morao utvrditi barem jednu pojedinačnu, valjanu i neizvršenu osnovu koja je u Očevidniku evidentirana dulje od 60 dana. Takvo utvrđenje u pobijanom rješenju izostaje.

VI.

Članak 125. Stečajnog zakona propisuje ispitivanje gospodarsko-financijskog stanja dužnika putem jednog ili više vještaka. Prema članku 126. stavku 1. vještak se neće odrediti samo ako su pretpostavke za otvaranje stečaja utvrđene bez potrebe za prethodnim ispitivanjem, osobito kada se nesposobnost za plaćanje može nedvojbeno utvrditi iz okolnosti zbog kojih je dužnik obustavio plaćanje.

U konkretnom slučaju stanje nije bilo nedvojbeno. Dužnik je osporio pravnu valjanost i aktualnost osnova koje čine većinu blokade; iznos se između 15. travnja i 6. srpnja povećao za više od 212.000,00 EUR bez ikakve specifikacije; dostavljeno je opsežno izvješće o financijsko-gospodarskom stanju; iskazana su znatna potraživanja prema kupcima; poslovanje je sezonsko, a razdoblje ostvarivanja najvećih prihoda tek je započelo.

Navedene okolnosti same po sebi ne znače da zakonska predmnjeva iz članka 6. stavka 2. nužno ne postoji. Međutim, one isključuju zaključak da su sastav, valjanost i trajanje blokade toliko nesporni da nikakvo daljnje ispitivanje nije potrebno. Sud je morao ili odrediti ispitivanje gospodarsko-financijskog stanja, ili najmanje pribaviti potpunu specifikaciju Očevidnika i dokumentaciju iz poreznih i upravnih predmeta, dostaviti je žaliteljici i dužniku te o njoj provesti kontradiktornu raspravu.

VII.

Zbog apsolutno bitne povrede prava na raspravljanje, nedostatka razloga o odlučnim činjenicama, nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja i pogrešne primjene članka 6.

Stečajnog zakona, pobijano rješenje ne može opstati.

Slijedom navedenoga predlaže se donijeti sljedeće

R J E Š E N J E

I. Uvažava se žalba Danijele Hasukić te se ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-108/2026-22 od 6. srpnja 2026. u cijelosti i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Podredno: pobijano rješenje preinačuje se na način da se odbija prijedlog Financijske agencije za otvaranje stečajnog postupka nad društvom EMPYREAL TRAVEL d.o.o..

U Splitu 20. srpnja 2026.

Za žaliteljicu:
Ante Vujčić, odvjetnik